

Correctionele rechtbank Antwerpen, 23 mei 2016

Notienummer

AN37.F1.104807-15

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer, 23 mei 2016

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

1. N.P.
Zonder beroep
Geboren te (...) (Nigeria) op (...)
Wonende te (...),

AANGEHOUDEN

2. E.G.
Zonder gekend beroep
Geboren in (Nigeria) op (...)
Zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk (...)

AANGEHOUDEN

3. O.R.
Zonder gekend beroep
Geboren in (Nigeria) op (...)
Zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk (...)

AANGEHOUDEN BIJ VERSTEK

4. J.B.
Elektricien / elektricien-hersteller
Geboren te (...) (Nigeria) op (...)
Wonende te (...),
Hof Ter La 6/26
Belg

BETICHT VAN:

De eerste, de tweede en de derde, te Antwerpen, en / of bij samenhang elders in het Rijk en / of te Den Haag (Nederland) en / of te Lagos (Nigeria) en / of elders in Nigeria

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,1° Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang

van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

I. Tussen 1 maart 2014 en 22 augustus 2015, meermaals, op niet nader bepaalde tijdstippen

- a) U.T.S., geboren op (...)
- b) G.V.O., geboren op (...)

II Tussen 31 maart 2014 en 22 augustus 2015, meermaals, op niet nader bepaalde tijdstippen

A.J., geboren op (...)

B. De vierde, tussen 1 april 2015 en 22 augustus 2015, meermaals, op niet nader bepaalde data.

Bij inbreuk op art. 505 lid 1,3° van het strafwetboek, zoals gewijzigd door de wet van 10 mei 2007 houdende diverse maatregelen inzake de heling en inbeslagneming, de zaken bedoeld in artikel 42,3° van het strafwetboek, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten geldsommen, die vermogensvoordelen betroffen van het onder tenlastelegging A gepleegde misdrijf, via moneytransmitters en geldoverschrijvingen te hebben overgedragen aan bestemmingen in Nigeria, met de bedoeling de herkomst ervan te verbergen of eerste in verdenking gestelde te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van haar daden, te weten minstens een bedrag van 3.500 €;

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd° 11/2/2016 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagden;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester I.I en meester L.V, advocaten bij de balie te (...) voor eerste beklaagde, door meester V.D.D., advocaat bij de balie te (...), voor tweede beklaagde en door meester V.P., advocaat bij de balie te (...) voor vierde beklaagde;

Eerste en tweede beklaagde werden bijgestaan door een tolk in de Engelse taal die de door de wet vereiste eed heeft afgelegd;

Aangezien derde beklaagde, hoewel regelmatig gedagvaard, niet verschijnt;

PROCEDURE

Door de K.I. te Antwerpen werd op 28.01.2016 arrest geveld waarbij m.b.t. de in huidig dossier aangewende bijzondere opsporingsmethoden geen onregelmatigheden konden worden vastgesteld.

OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- ALGEMEEN

Via de VZW P. vernemen de politiediensten dat een zekere "O.E.", later geïdentificeerd als A.M., het slachtoffer zou zijn van Nigeriaanse mensenhandelaars. Nog later blijkt dat A.M. eigenlijk U.T.S. betreft.

Bij verhoor stelt het slachtoffer U. dat zij in Nigeria is geronseld door mensenhandelaars met de melding dat zij in België zou kunnen komen werken bij een zekere "SUZY". Zij diende hiertoe 60.000 EURO te betalen en diende in Nigeria voor een zgn. juju- of voodoo priester te zweren dat zij voormelde som zou afbetalen en verder de genoemde SUZY zou gehoorzamen en deze niet zou aangeven aan de politie. In België toegekomen bleek dat het slachtoffer U. zich diende te prostitueren. Het geld dat zij verdiende diende zij grotendeels af te geven aan deze S. van wie zij ook vervalste papieren ontving. Volgens het slachtoffer zouden ook andere Nigeriaanse meisjes zich dienen te prostitueren, waaronder een zekere G.V.O., A.J, U.T.S. en A.M. waarbij één van deze meisjes zou wonen bij de zus van SUZY, een zekere CYNTHIA. Het telefoonnummer van een aantal van deze personen wordt door het slachtoffer U.T.S. aan de politiediensten overgemaakt.

Via telefonieonderzoek kan voornoemde SUZY geïdentificeerd werden als eerste beklaagde die een zus zou hebben, m.n. tweede beklaagde die later geïdentificeerd zal worden als voornoemde CYNTHIA.

Bij fotovoorlegging herkent het slachtoffer U.T.S. eerste beklaagde ook voor 100% als de persoon die zij aanduidt onder de naam SUZY.

Een gelijkaardig verhaal wordt gedaan door een andere dame, in het kader van het onderzoek geïdentificeerd als "C.N. ", later geïdentificeerd als A.J. Ook zij stelt het slachtoffer te zijn

van mensenhandelaars en vanuit Nigeria naar België te zijn overgebracht, alhier diende zij in de prostitutie te werken en haar schulden voor overbrenging, een totaalbedrag van 55.000 EURO, af te betalen.

Het slachtoffer A.J. stelt dat zij haar schulden diende af te betalen aan een zekere FRANCISCA. Bij fotovoorlegging herkent het slachtoffer eerste beklaagde als deze genaamde FRANCISCA.

Door het slachtoffer werd tevens een overzicht bijgehouden van de door haar reeds afbetaalde schulden waaruit blijkt dat er door het slachtoffer reeds een bedrag van 26.670 EURO werd betaald.

Een derde slachtoffer wordt geïdentificeerd als G.V. Ook zij stelt dat zij vanuit Nigeria naar België is gekomen, zich prostitueerde en haar inkomsten afstond aan een zekere SUZY en in diens afwezigheid aan een zekere CYNTHIA. Om haar overtocht te financieren diende zij een totaalbedrag van 60.000 EURO terug te betalen. Eerste beklaagde wordt door het slachtoffer herkend als de persoon die zij kent onder de benaming SUZY.

- BEOORDELING

Bij verhoor ontkende eerste beklaagde de aantijgingen die voornoemde slachtoffers lastens haar formuleerden. Ook tweede beklaagde ontkende iedere betrokkenheid bij feiten van menshandel.

De rechtbank verwijst in eerste instantie naar de overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers die een gelijkaardig verhaal vertelden met diverse overeenstemmende elementen, o.m.:

- hun overtocht vanuit Nigeria naar België die georganiseerd werd door een zekere "O.R", later geïdentificeerd als derde beklaagde; het gebruik van voodoo-rituelen om de slachtoffer onder druk te zetten;
- de betaling hiervoor van de som van om en bij 60.000 EURO;
- de tewerkstelling als prostitué om deze schuld terug te betalen;
- de opvang in België, en terugbetaling van voornoemde schuld, aan eerste en tweede beklaagde.

De objectieve elementen van het onderzoek bevestigen daarnaast de verklaringen van de slachtoffers.

Uit de telefoontaps is gebleken dat eerste beklaagde weldegelijk in contact stond met derden, o.m. derde beklaagde, voor de overbrenging van meisjes vanuit Nigeria naar België. De onderschepte telefoniegesprekken bevestigen eveneens dat eerste beklaagde weldegelijk gelden ontving van de meisjes die voor haar werkten. Tot slot is hieruit gebleken dat eerste beklaagde regelmatig gelden vanuit België naar Nigeria overmaakte, mogelijk wekelijks, en dit zowel via officiële weg o.m. via Western Union — als onofficieel via geldkoeriers.

Ook de getuige O. bevestigde dat zij op vraag van eerste beklagde één van de slachtoffers in haar woning huisvestte.

De telefoontap bevestigde verder dat eerste beklagde gebruik maakte van voodoo-rituelen om haar slachtoffer, en hun familie, in Nigeria onder druk te zetten. Door één van de slachtoffers werden hieromtrent ook stukken — in de vorm van een zgn. voodooagvaarding — voorgelegd.

De rechtbank verwijst verder naar de resultaten van de uitgevoerde huiszoeken waarbij niet enkel slachtoffers werden aangetroffen doch ook aanzienlijke geldsommen en documenten m.b.t. geldtransacties naar Nigeria.

Tot slot bleek uit de uitgevoerde observaties dat eerste beklagde weldegelijk in contact stond met een geldkoerier in deze vierde beklagde — waarbij vastgesteld werd dat zij aan deze persoon ook daadwerkelijk geld overhandigde.

Bij verhoor ontkenden eerste en tweede beklagde iedere betrokkenheid bij de hen ten laste gelegde feiten. Ter terechtzitting herhalen beide beklagden dit standpunt. De verklaringen van beide beklagden zijn evenwel totaal ongeloofwaardig.

Eerste beklagde kon geen enkele verklaring geven voor de inhoud van de onderschepte telefoniegesprekken en deed deze louter af als privégesprekken. Ook de ondergrondse geldtransacties die werden vastgesteld kon eerste beklagde niet verklaren. Eerste beklagde stelde dat wat zij met haar geld doet, strikt privé is.

Op basis van hetgeen voorafgaat oordeelt de rechtbank de tenlastelegging A lastens eerste beklagde bewezen.

Ook de verklaringen van tweede beklagde zijn ongeloofwaardig. Tweede beklagde stelde bij fotovoorlegging zelfs haar eigen zus (in deze eerste beklagde) niet te herkennen.

De rechtbank verwijst naar de verklaringen van de slachtoffers die stelden dat tweede beklagde samen met haar zus, in deze eerste beklagde, optrad. Enkele slachtoffers verbleven in de woning van tweede beklagde en alle slachtoffers bevestigden dat — in afwezigheid van eerste beklagde — zij gelden dienden te betalen aan tweede beklagde.

De tenlastelegging A is ook bewezen t.a.v. tweede beklagde.

Derde beklagde kon niet worden aangetroffen voor verhoor.

De rechtbank verwijst naar de verklaringen van de drie slachtoffers die hem aanduiden als de man die de mensensmokkel vanuit Nigeria organiseerde.

De rechtbank verwijst naar de resultaten van de telefoontap waarbij in een gesprek tussen eerste en tweede beklagde werd gesproken over nieuwe meisjes die via derde beklagde naar Europa zouden worden gebracht.

De rechtbank verwijst tot slot naar de tussen — eerste en derde beklagde — vastgestelde geldtransfers.

De tenlastelegging A is bijgevolg ook bewezen t.a.v. derde beklaagde.

Ter terechtzitting werpen beklaagden op dat het niet bewezen is dat zij hun slachtoffers gedwongen hebben om zich te prostitueren.

De rechtbank verwijst in eerste instantie naar de bewoordingen van art. 433 quinquies SW waaruit blijkt dat de instemming van het slachtoffer tot het stellen van seksuele handelingen van geen belang is voor de beoordeling van het misdrijf mensenhandel.

Wat de betwisting betreft als zou de eerste beklaagde niet de voornoemde SUZY of FRANCESCA betreffen en tweede beklaagde niet de persoon aangeduid als CYNTHIA, verwijst de rechtbank naar de diverse herkenningen — niet éénmaal, maar tot driemaal toe — van beide beklaagden door hun slachtoffers.

De rechtbank verwijst verder naar de resultaten van het telefonieonderzoek die bevestigden dat SUZY weldegelijk eerste beklaagde betrof.

Tot slot verwijst de rechtbank naar de eigen verklaringen van eerste beklaagde waaruit bleek dat zij de slachtoffers weldegelijk kende,

Daarnaast kunnen beklaagden niet ernstig voorhouden dat hun slachtoffers — jong, zonder geldige papieren, die de taal niet machtig waren en geen bijzondere kwalificaties bezaten — op enige andere manier dan door prostitutie de gevorderde som van 60.000 EURO konden terugbetalen.

De feiten van mensenhandel met het oog op de seksuele uitbuiting van hun slachtoffers is dan ook vaststaand. Ook de verzwarende omstandigheden dat hun slachtoffers illegaal in het land — zich in een preciaire administratieve situatie bevonden, is bewezen. Uit het strafdossier blijkt verder afdoende dat eerste t/m derde beklaagden hun slachtoffers onder druk zetten en in het kader van een criminele vereniging samenwerkten.

Vierde beklaagde wordt vervolgd voor feiten van witwassen.

Uit het strafdossier — o.m. de eigen verklaringen van vierde beklaagde — blijkt duidelijk dat hij instaat voor illegale geldoverbrengingen vanuit België naar Nigeria. Vierde beklaagde werd hiervoor reeds veroordeeld te Frankrijk en in België.

De verklaringen van vierde beklaagde voor zijn handelingen zijn ongeloofwaardig en in strijd met de objectieve vaststellingen van het strafdossier. Het verhaal van vierde beklaagde dat de geldtransactie met eerste beklaagde moet gezien worden in het licht van een onroerend goed transactie in Nigeria wordt door eerste beklaagde zelf volledig ontkend.

Uit de dossiergegevens blijkt afdoende dat vierde beklaagde zich bezighoudt met het uitvoeren van geldtransacties die buiten het zicht van de bevoegde autoriteiten dienen te blijven. Het spreekt voor zich dat op deze wijze quasi uitsluitend illegaal verkregen gelden worden getransfereerd.

Uit het strafdossier blijkt dat vierde beklaagde hiervan maar al te zeer op de hoogte was.

De tenlastelegging B is bewezen t.a.v. vierde beklaagde.

- **STRAFMAAT**

De in hoofde van beklaagden weerhouden feiten zijn ernstig.

Eerste, tweede en derde beklaagde maken zich schuldig aan mensenhandel waarbij zij hun medemens uitbuiten, zonder hierbij rekening te houden met de fysieke en psychische integriteit van hun slachtoffers en waarbij zij er bovendien niet voor terugdeinzen om hun slachtoffer op allerlei manieren onder druk te zetten.

Ter terechtzitting verzochten eerste en tweede beklaagde, in ondergeschikte orde, hen de gunst van de opschorting, eventueel gekoppeld aan probatievoorwaarden, op te leggen. Gelet op de aard en de ernst van de lastens heide beklaagde weerhouden feiten, oordeelt de rechtbank dit geen gepaste maatregel.

Het opleggen van de hierna bepaalde, effectieve, gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om eerste, tweede en derde beklaagde te wijzen op de ernst van hun handelingen en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de weerhouden feiten, ieders aandeel in deze feiten, ieders leeftijd, persoonlijkheid en strafrechtelijk verleden.

Vierde beklaagde werd reeds veroordeeld voor gelijkaardige inbreuken en was ook in Frankrijk betrokken bij gelijkaardige feiten. Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete, deels met uitstel, is dan ook noodzakelijk.

- **VERBEURDVERKLARING**

Uit het strafdossier blijkt dat eerste beklaagde gelden ontving van haar slachtoffers die voortvloeien uit de lastens haar weerhouden misdrijven. Deze gelden, t.b.v. 26.670 EURO, 10.000 EURO en 8.850 EURO vormen het illegaal vermogen dat voortvloeit uit de criminele activiteiten van eerste beklaagde en dienen verbeurd te worden verklaard.

Lastens vierde beklaagde dient de som van 3.500 EURO, als voorwerp van het weerhouden witwasmisdrijf, verbeurd te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 186, 194, 195, 226, 227, 282 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974198 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 66, 79, 80, 433quinquies, 433
septies, 433novies en 505 van het strafwetboek;

Rechtdoende bij verstek ten opzichte van derde beklaagde en op tegenspraak ten opzichte van
de overige beklaagden;

VEROORDEELT

eerste beklaagde voor het feit A:

tot een hoofdgevangenisstraf van VEERTIG MAANDEN en
tot een geldboete van VIERDUIZEND EURO.

tweede beklaagde voor het feit A:

tot een hoofdgevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en
tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO.

derde beklaagde voor het feit A:

tot een hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR en
tot een geldboete van VIERDUIZEND EURO.

vierde beklaagde voor het feit B

tot een hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR en
tot een geldboete van DUIZEND EURO

Aangezien vierde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot
een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in
aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft
opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze
veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964,
gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de
uitgesproken **hoofdgevangenisstraf** ten laste van vierde veroordeelde, wordt uitgesteld voor
een termijn van DRIE jaar vanaf heden en de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete
ten laste van vierde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van EEN jaar vanaf
heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van VIJFHONDERD EUR (vermeerderd met 50
decimes zijnde 3.000 EUR) en waarvoor de vervangende gevangenisstraf een maand zal
bedragen.

Verplicht eerste, tweede, derde en vierde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van
het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan
occasionele redders, elk tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van

artikel I van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011, vermeerderd niet 50 decimes en gebracht op 150 EUR.

Ontzet eerste, tweede en derde veroordeelde uit de rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Sw voor een periode van VIJF JAAR conform artikel 433 novies strafwetboek.

Verplicht eerste, tweede, derde en vierde veroordeelde elk tot betaling van 1/4 van de kosten van het geding belopende in zijn geheel op 1.063,66 EUR en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, elk tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboeten van 4.000 EUR, 3.000 EUR en 1.000 EUR vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten respectievelijk 24.000 EUR, 18,000 EUR en 6,000 EUR zullen bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden voor elke geldboete van 4.000 EUR, op vijfenzeventig dagen voor de geldboete van 3.000 EUR en op twee maanden voor de geldboete van 1.000 EUR.

Verklaart verbeurd lastens eerste beklagde, conform art. 42, 3° en 43bis SW, als illegaal vermogensvoordeel, een som van 45.520,00 EURO waarin begrepen de sommen van 4.300,00 EURO en 750,00 EURO gestort op een rekening van het COIV.

Verklaart verbeurd lastens vierde beklagde, conform art. 42, 1° SW, als voorwerp van het witwasmisdrijf, een som van 3.500 EURO.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op drieëntwintig mei tweeduizend en zestien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

G. Segers	voorzitter van de kamer, rechter,
F. Vandenberghe	rechter,
P. Coppieters	rechter,
S. Anthonis	substituut-procureur des konings,
H.Weyns	griffier.

BESLISSING

wat betreft de onmiddellijke aanhouding

Bij uitspraak dd. 23 mei 2016 bij verstek gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer werd de genaamde

O.R.

Zonder gekend beroep

Geboren in (Nigeria) op (...)

Zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk (...)

AANGEHOUDEN BIJ VERSTEK

veroordeeld uit hoofde van het feit A

mededaderschap:

A. Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,1° Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

tot een hoofdgevangenisstraf van VI ER JAAR

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Veroordeelde verschijnt niet, noch iemand voor hem

Gelet op de aard der gepleegde feiten, de opgelegde strafmaat en de ingesteldheid van beklagde, het te vrezen is dat hij zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken.

Gelet op artikel 33 van de wet van 20 juli 1990.

GELAST DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE O.R.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zestien.

AANWEZIG:

G. Segers	voorzitter van de kamer,
F. Vandenberghe	rechter,
P. Coppieters	rechter,
S. Anthonis	substituut-procureur des konings,
H. Weyns	griffier.